

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (třetího senátu)

21. listopadu 2012*

„Rybolov — Opatření na zachování rybolovných zdrojů — Článek 105 nařízení (ES) č. 1224/2009 — Odpočty od kvót přidělených na daný rok z důvodu překročení kvót přidělených na předchozí léta — Časová působnost — Právní jistota — Výklad zajišťující dodržení primárního práva — Zásada legality trestů — Zákaz zpětné účinnosti“

Ve věci T-76/11,

Španělské království, zastoupené N. Díaz Abadem, abogado del Estado,

žalobce,

proti

Evropské komisi, zastoupené F. Jimeno Fernándezem a D. Nardim, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení nařízení Komise (EU) č. 1004/2010 ze dne 8. listopadu 2010 o provedení odpočtů od některých rybolovných kvót na rok 2010 z důvodu nadměrného rybolovu v předchozím roce (Úř. věst. L 291, s. 31),

TRIBUNÁL (třetí senát),

ve složení O. Czúcz (zpravodaj), předseda, I. Labucka a D. Gratsias, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 23. dubna 2012,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Španělské království se touto žalobou domáhá zrušení nařízení Komise (EU) č. 1004/2010 ze dne 8. listopadu 2010 o provedení odpočtů od některých rybolovných kvót na rok 2010 z důvodu nadměrného rybolovu v předchozím roce (Úř. věst. L 291, s. 31, dále jen „napadené nařízení“).

* Jednací jazyk: španělština.

Právní rámec

- 2 Článek 23 nařízení Rady (EHS) č. 2847/93 ze dne 12. října 1993 o zavedení kontrolního režimu pro společnou rybářskou politiku (Úř. věst. L 261, s. 1; Zvl. vyd. 04/02, s. 70), zní takto:

„1. Zjistí-li Komise, že členský stát překročil svoji kvótu, přiděl nebo podíl stanovený pro určitou populaci nebo skupinu populací, přistoupí [...] k provedení odpočtů z roční kvóty, přidělu nebo podílu, s nimiž nakládá členský stát, který překročil svou kvótu. Tyto odpočty se stanoví postupem podle článku 36.

2. Rada přijme kvalifikovanou většinou na návrh Komise pravidla pro odpočet v souladu s cíli a strategiemi řízení stanovenými v článku 8 nařízení (EHS) č. 3760/92 a přednostně zohlední tyto proměnné:

- míru přečerpání,
- případná přečerpání u stejné populace, k nimž došlo v průběhu předešlého roku,
- biologický stav dotčených zdrojů.“

- 3 Článek 5 nařízení Rady (ES) č. 847/96 ze dne 6. května 1996, kterým se stanoví dodatečné podmínky pro meziroční řízení celkových přípustných odlovů a kvót (Úř. věst. L 115, s. 3; Zvl. vyd. 04/02, s. 317), stanoví:

„1. S výjimkou populací uvedených v odstavci 2 se všechny vykládky, které překračují příslušné povolené vykládky, odpočtou od kvóty přidělené na stejnou populaci pro následující rok.

2. Pokud dojde u populací uvedených v čl. 2 třetí odrážce k překročení povolených vykládek, u příslušné kvóty se pro následující rok provede odpočet podle této tabulky:

Míra překročení vůči povoleným vykládkám	Odpočet
Prvních 10 %	Překročení × 1,00
Následujících 10 % až do 20 % celkem	Překročení × 1,10
Následujících 20 % až do 40 % celkem	Překročení × 1,20
Jakékoli další překročení vyšší než 40 %	Překročení × 1,40

V případě překročení povolených vykládek, které se rovná nebo je nižší než 100 tun, však platí odpočet rovnající se překročení × 1,00.

Za každý další rok, v němž byly dovolené vykládky překročeny o více než 10 %, se provede další odpočet ve výši 3 % množství, které bylo naloveno nad povolené vykládky.“

- 4 Článek 23 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 ze dne 20. prosince 2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky (Úř. věst. L 358, s. 59; Zvl. vyd. 04/05, s. 460) zní následovně:

„Pokud Komise zjistí, že členský stát překročil přidělená rybolovná práva, provede odpočty od budoucích rybolovných práv dotyčného členského státu.“

- 5 Článek 105 nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ze dne 20. listopadu 2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky, o změně nařízení (ES) č. 847/96, (ES) č. 2371/2002, (ES) č. 811/2004, (ES) č. 768/2005, (ES) č. 2115/2005, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007, (ES) č. 676/2007, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1300/2008 a (ES) č. 1342/2008 a o zrušení nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1627/94 a (ES) č. 1966/2006 (Úř. věst. L 343, s. 1), stanoví toto:

„1. Zjistí-li Komise, že členský stát překročil přidělené kvóty, provede odpočty z budoucích kvót tohoto členského státu.

2. V případě přečerpání kvóty, přidělu nebo podílu na populaci nebo skupině populací dostupných v daném roce pro daný členský stát provede Komise v následujícím roce nebo letech odpočty z roční kvóty, přidělu nebo podílu členského státu, který je přečerpal, pomocí násobícího koeficientu podle této tabulky:

Rozsah přečerpání v poměru k povoleným vykládkám	Násobící koeficient
Nejvýše 5 %	Přečerpání × 1,0
Od 5 % do 10 %	Přečerpání × 1,1
Od 10 % do 20 %	Přečerpání × 1,2
Od 20 % do 40 %	Přečerpání × 1,4
Od 40 % do 50 %	Přečerpání × 1,8
Jakékoliv další přečerpání nad 50 %	Přečerpání × 2,0

Ve všech případech přečerpání povolené vykládky, které se rovná 100 tunám nebo je nižší, se však použije odpočet rovnající se přečerpání × 1,00.

3. Vedle násobícího koeficientu uvedeného v odstavci 2 se použije násobící koeficient 1,5, pokud:

- členský stát opakovaně přečerpal svou kvótu, přiděl nebo podíl na populaci nebo skupině populací během předchozích dvou let a toto přečerpání bylo předmětem odpočtu podle odstavce 2;
- dostupné vědecké, technické a hospodářské poradenství, a zejména zprávy sestavené Vědeckotechnickým a hospodářským výborem pro rybářství, stanoví, že přečerpání představuje vážnou hrozbu pro zachování dotyčné populace, nebo
- na populaci se vztahuje víceletý plán.

4. V případě přečerpání kvóty, přidělu nebo podílu na populaci nebo skupině populací dostupných pro daný členský stát v předchozích letech může Komise po konzultaci s dotčeným členským státem provést postupem podle článku 119 odpočet kvót z budoucích kvót tohoto členského státu, aby zohlednila rozsah přečerpání.

5. Pokud odpočet podle odstavců 1 a 2 nelze provést z kvóty, přidělu nebo podílu na populaci nebo skupině populací, které byly přečerpány, jako takového, protože tuto kvótu, přiděl nebo podíl na populaci nebo skupině populací nemá dotyčný členský stát k dispozici vůbec nebo v dostatečném množství, může Komise po konzultaci s dotčeným členským státem provést v souladu s odstavcem 1 odpočet v následujícím roce nebo následujících letech z kvót na jiné populace nebo skupiny populací, které jsou pro členský stát dostupné v téže zeměpisné oblasti nebo které mají stejnou komerční hodnotu.

6. Prováděcí pravidla k tomuto článku, a zejména pravidla stanovení dotčených množství, mohou být přijata postupem podle článku 119.“

- 6 Podle svého článku 124 se nařízení č. 1224/2009 použije ode dne 1. ledna 2010.

Skutečnosti předcházející sporu

- 7 Napadené nařízení se řadí k sérii prováděcích nařízení Evropské komise, kterými Komise provedla odpočty od rybolovných kvót přidělených na daný rok z důvodu předchozího překročení kvót. Tato nařízení lze roztrždit do čtyř skupin.
- 8 Během let 2002 a 2003 přijala Komise nařízení (ES) č. 2000/2002 ze dne 8. listopadu 2002, kterým se upravují určité rybolovné kvóty na rok 2002 v souladu s nařízením č. 847/96 (Úř. věst. L 308, s. 13), a nařízení (ES) č. 728/2003 ze dne 25. dubna 2003, kterým se upravují určité rybolovné kvóty na rok 2003 v souladu s nařízením č. 847/96 (Úř. věst. L 105, s. 3; Zvl. vyd. 04/02, s. 317). V těchto nařízeních, která se zakládají na nařízeních č. 2847/93 a 847/96, provedla Komise odpočty od kvót přidělených na daný rok z důvodu překročení kvót v předchozím roce.
- 9 Během let 2004 až 2008 přijala Komise nařízení (ES) č. 762/2004 ze dne 23. dubna 2004, kterým se upravují některé rybolovné kvóty pro rok 2004 podle nařízení č. 847/96 (Úř. věst. L 120, s. 8; Zvl. vyd. 04/07, s. 65), nařízení (ES) č. 776/2005 ze dne 19. května 2005, kterým se upravují určité rybolovné kvóty na rok 2005 v souladu s nařízením č. 847/96 (Úř. věst. L 130, s. 7), nařízení (ES) č. 742/2006 ze dne 17. května 2006, kterým se upravují určité rybolovné kvóty na rok 2006 v souladu s nařízením č. 847/96 (Úř. věst. L 130, s. 7), nařízení (ES) č. 609/2007 ze dne 1. června 2007, kterým se upravují určité rybolovné kvóty na rok 2007 v souladu s nařízením č. 847/96 (Úř. věst. L 141, s. 33), a nařízení (ES) č. 541/2008 ze dne 16. června 2008, kterým se upravují některé rybolovné kvóty na rok 2008 v souladu s nařízením č. 847/96 (Úř. věst. L 157, s. 23). V těchto nařízeních, která se zakládají na nařízeních č. 2371/2002 a č. 847/96, provedla Komise odpočty od kvót přidělených na daný rok z důvodu překročení kvót v předchozím roce. Z příloh těchto nařízení vyplývá, že Komise v některých případech nemohla provést odpočty v míře odůvodněné překročením, neboť by výše těchto odpočtů překročila výši kvót přidělených na daný rok. V těchto případech Komise pouze snížila příslušné kvóty pro daný rok na nulovou výši, aniž převedla zůstatek do následujícího roku.
- 10 Vzhledem k tomu, že se počet případů, kdy Komise nemohla provést odpočty v míře odůvodněné překročením kvót přidělených na předchozí rok, zvýšil, Komise v nařízení (ES) č. 649/2009 ze dne 23. července 2009, kterým se přizpůsobují některé kvóty pro ryby na rok 2009 v souvislosti s meziročním řízením rybolovných kvót (Úř. věst. L 192, s. 14), změnila svůj přístup. Toto nařízení se stejně jako nařízení přijatá během let 2004 až 2008 zakládá na nařízeních č. 2371/2002 a č. 847/96. V devátém bodě odůvodnění nařízení č. 649/2009 však Komise uvedla, že je třeba zajistit, aby bylo od kvót odpočteno plné množství z důvodu překročení kvót přidělených na rok 2008 a aby se odpočty, které nemohly být provedeny pro rok 2009, provedly od kvót přidělených na rok 2010 a případně na roky následující. Kromě toho uvedla rozdíl mezi výši odpočtů odůvodněných překročeními, k nimž došlo během roku 2008, a výši kvót přidělených na rok 2009, v kolonce nadepsané „Otevřený zůstatek“, uvedené v tabulce obsažené v příloze II tohoto nařízení.
- 11 Konečně během roku 2010 Komise přijala napadené nařízení, které bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 9. listopadu 2010. Toto nařízení se zakládá na čl. 105 odst. 1 nařízení č. 1224/2009.

12 Body 5 a 8 jeho odůvodnění zní takto:

„(5) Na základě nařízení [...] č. 649/2009 [...] byly provedeny odpočty od rybolovných kvót na rok 2009 z důvodu překročení kvót na rok 2008. V některých členských státech však byly odpočty, které se měly provést, vyšší než jejich odpovídající kvóta na rok 2009, a nemohly tedy být provedeny v plné míře. Pro zajištění plného odpočtu i v takových případech je třeba při stanovení odpočtů od kvóty na rok 2010 zohlednit zbývající množství.

[...]

(8) Protože se však odpočty, které mají být provedeny, vztahují na nadměrný rybolov, k němuž došlo v roce 2009, tj. v době, kdy ještě neplatilo nařízení [...] č. 1224/2009, je účelné z důvodu právní jistoty provést odpočty, které nejsou vyšší než odpočty, které by vyplynuly z použití pravidel platných v danou dobu, totiž pravidel stanovených v čl. 5 odst. 2 nařízení [...] č. 847/96, kterým se stanoví dodatečné podmínky pro meziroční řízení celkových přípustných odlovů a kvót.“

13 Článek 1 odst. 1 napadeného nařízení stanoví:

„Rybolovné kvóty stanovené v nařízeních (ES) č. 1226/2009, (ES) č. 1287/2009, (ES) č. 1359/2008 a (EU) č. 53/2010 se snižují podle přílohy.“

14 Příloha napadeného nařízení obsahuje kolonku nadepsanou „Zbývající odpočty od roku 2009 (nař. 649/09)“, v níž jsou převzaty některé částky uvedené v kolonce nadepsané „Otevřený zůstatek“ obsažené v příloze II nařízení č. 649/2009.

15 Kromě toho obdobně jako nařízení č. 649/2009 i příloha napadeného nařízení obsahuje kolonku nadepsanou „Nevyrovnaný zůstatek“, která uvádí odpočty, jež Komise nemohla provést z důvodu, že výše odpočtů byla vyšší než výše kvót přidělených na rok 2010.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

16 Návrhem zapsaným do rejstříku kanceláře Tribunálu dne 2. února 2010 podalo Španělské království na základě článku 263 SFEU žalobu na neplatnost napadeného nařízení.

17 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Tribunál (třetí senát) zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření podle článku 64 jednacího řádu Tribunálu Komisi vyzval k zodpovězení určitých otázek. Komise této výzvě ve stanovené lhůtě vyhověla.

18 Řeči účastníků řízení a odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 23. dubna 2012.

19 Španělské království navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené nařízení;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

20 Komise navrhuje, aby Tribunál:

- zamítl žalobu jako neopodstatněnou;
- uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 21 Napadeným nařízením Komise provedla odpočty od některých rybolovných kvót členských států na rok 2010. Toto nařízení založila na článku 105 nařízení č. 1224/2009, které se použije ode dne 1. ledna 2010. Toto ustanovení stanoví, že zjistí-li Komise, že členský stát překročil rybolovné kvóty přidělené na daný rok, provede odpočty z budoucích kvót tohoto členského státu. Umožňuje jí tedy provést odpočty nejen od kvót přidělených na rok následující překročení, ale i od kvót přidělených na pozdější léta. V nařízení, kterým se provádí odpočty od kvót přidělených na daný rok, tudíž může Komise provést odpočty nejen z důvodu překročení kvót v předchozím roce, ale i z důvodu překročení kvót za dřívější léta, pokud ve vztahu k nim ještě nedošlo k odpovídajícím odpočtům.
- 22 Žaloba na neplatnost podaná Španělským královstvím se opírá o čtyři žalobní důvody. V rámci prvního žalobního důvodu Španělské království tvrdí, že článek 105 nařízení č. 1224/2009, na kterém Komise založila napadené nařízení, nebyl použitelný *ratione temporis*. V rámci druhého a třetího žalobního důvodu Španělské království Komisi vytýká, že tím, že provedla odpočty od kvót na rok 2010 z důvodu překročení kvót nejen za rok 2009, ale i za rok 2008, přestože právní úprava předcházející článku 105 nařízení č. 1224/2009 umožňovala provést odpočty pouze z důvodu překročení kvót za rok 2009, porušila zásadu legality trestů, zásadu právní jistoty a zásadu zákazu zpětné účinnosti méně příznivých represivních ustanovení. V rámci čtvrtého žalobního důvodu Španělské království namítá, že Komisi nemůže být dovoleno zvolit použitelnou právní úpravu v závislosti na okamžiku, kdy se rozhodne zahájit přezkum určitého jednání.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nepoužitelnosti ratione temporis článku 105 nařízení č. 1224/2009

- 23 Španělské království Komisi vytýká, že napadené nařízení založila na článku 105 nařízení č. 1224/2009. Napadeným nařízením se provedou odpočty od některých kvót z důvodu překročení kvót před rokem 2010. Nemůže tedy být založeno na článku 105 nařízení č. 1224/2009, které se použije ode dne 1. ledna 2010.
- 24 V této souvislosti je třeba na úvod podotknout, že nařízení č. 1224/2009 neobsahuje zvláštní pravidla o časové působnosti jeho článku 105.
- 25 Je tedy třeba uplatnit obecná pravidla pro časovou působnost norem, která rozlišují mezi procesními normami a hmotněprávními normami [rozsudky Soudního dvora ze dne 12. listopadu 1981, Meridionale Industria Salumi a další, 212/80 až 217/80, Recueil, s. 2735, bod 9; ze dne 6. července 1993, CT Control (Rotterdam) a JCT Benelux v. Komise, C-121/91 a C-122/91, Recueil, s. I-3873, bod 22, a ze dne 9. března 2006, Beemsterboer Coldstore Services, C-293/04, Sb. rozh. s. I-2263, body 19 až 21]. Článek 105 nařízení č. 1224/2009 stanovuje úpravu odpočtů od kvót, a je tudíž hmotněprávní normou.
- 26 Podle ustálené judikatury je třeba hmotněprávní pravidla v zásadě vykládat tak, že se vztahují pouze na situace, které nastaly po jejich vstupu v platnost, s cílem dodržení zásad právní jistoty a ochrany legitimního očekávání. Nicméně hmotněprávní pravidla se mohou uplatnit i na situace, které vznikly před jejich vstupem v platnost, pokud z jejich znění, účelu nebo struktury jasně vyplývá, že se vztahují i na situace, které nastaly před jejich vstupem v platnost (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 15. července 1993, GruSa Fleisch, C-34/92, Recueil, s. I-4147, bod 22, a rozsudek Beemsterboer Coldstore Services, bod 25 výše, bod 21).
- 27 Je tedy třeba zkoumat, zda ze struktury nařízení č. 1224/2009 a z cílů, které toto nařízení sleduje, vyplývá, že jeho článek 105 musí sloužit jako právní základ napadeného nařízení, přestože poslední zmíněné nařízení provádí odpočty od některých kvót přidělených na rok 2010 z důvodu překročení kvót před časovou účinností tohoto článku ode dne 1. ledna 2010.

- 28 V této souvislosti je nejprve třeba uvést, že podle použitelné právní úpravy nebyla Komise schopna provést odpočty od kvót přidělených na rok 2010 před 15. lednem 2010.
- 29 Zprvce k přidělení kvót na rok 2010 došlo nařízením Rady (EU) č. 53/2010 ze 14. ledna 2010, kterým se na rok 2010 stanoví rybolovná práva pro některé populace ryb a skupiny populací ryb platná ve vodách EU a pro plavidla EU ve vodách podléhajících omezením odlovů a kterým se mění nařízení (ES) č. 1359/2008, (ES) č. 754/2009, (ES) č. 1226/2009 a (ES) č. 1287/2009 (Úř. věst. L 21, s. 1, oprava Úř. věst. L 24, s. 14).
- 30 Zadruhé Komise měla k dispozici veškeré údaje ohledně rybolovu za rok 2009 až dne 15. ledna 2010. Z článku 33 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1224/2009 totiž vyplývá, že členské státy byly povinny oznámit údaje o rybolovu za prosinec 2009 až dne 15. ledna 2010.
- 31 Dále je třeba konstatovat, že Komise v roce 2010 již nemohla založit napadené nařízení na právních základech stanovených právní úpravou předcházející článku 105 nařízení č. 1224/2009, a sice na čl. 23 odst. 4 nařízení č. 2371/2002 a článku 5 nařízení č. 847/96. Podle čl. 121 odst. 2 písm. b) a čl. 121 odst. 1 nařízení č. 1224/2009 pozbyla totiž výše uvedená ustanovení platnosti dne 1. ledna 2010.
- 32 Jediným právním základem pro napadené nařízení Komise byl tudíž článek 105 nařízení č. 1224/2009. Výklad tohoto článku v tom smyslu, že se nevztahoval na překročení kvót, k nimž došlo před 1. lednem 2010, by měl za následek, že by tato překročení nemohla vést k odpočtům, a tudíž by zůstala bez následků. Takovýto výsledek by však byl zjevně v rozporu s cíli nařízení č. 1224/2009, zejména s cílem plně dodržovat omezení rybolovných práv, zmíněným v bodě 43 jeho odůvodnění.
- 33 Komise se tedy tím, že napadené nařízení založila na článku 105 nařízení č. 1224/2009, nedopustila nesprávného právního posouzení.
- 34 Tento závěr nelze zpochybnit argumentem vzneseným Španělským královstvím, že by uplatnění článku 105 nařízení č. 1224/2009 na situaci nastalé před jeho vstupem v platnost mohlo vést k výsledkům odporujícím zásadě právní jistoty. Jak vyplývá z předchozích poznámek, Komise je totiž povinna řídit se jasnými pokyny unijního zákonodárce a článek 105 nařízení č. 1224/2009 uplatňovat od 1. ledna 2010. Pokud by se uplatnění tohoto článku na situaci nastalé před jeho vstupem v platnost nebo jeho časovou účinností ukázalo jako problematické z hlediska zásady právní jistoty, musela by Komise vykládat tento článek restriktivně, aby tak zajistila dodržení této zásady primárního práva.
- 35 První žalobní důvod, vycházející z nepoužitelnosti *ratione temporis* článku 105 nařízení č. 1224/2009, musí být tudíž zamítnut.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady právní jistoty a zásady legality trestů

- 36 V rámci druhého žalobního důvodu Španělské království Komisi vytýká, že porušila zásadu právní jistoty a zásadu legality trestů.

K zásadě právní jistoty

- 37 Španělské království Komisi vytýká, že tím, že napadené nařízení založila na článku 105 nařízení č. 1224/2009, a že tak uplatnila novou méně příznivou právní úpravu na situaci, která nastala za dřívější právní úpravy, porušila zásadu právní jistoty.
- 38 Nekritizuje tedy uplatnění se zpětnou účinností ve vlastním slova smyslu, tj. že právní norma stanoví, že její právní účinky působí v době předcházející datu nabytí její účinnosti.

- 39 Jak však správně podotýká Španělské království, uplatnění nové právní úpravy na skutkovou situaci, která nastala před jejím vstupem v platnost za platnosti dřívější právní úpravy, může též vyvolat obtíže z hlediska zásady právní jistoty. V takovém případě se totiž právní důsledky relevantní pro současnost nebo budoucnost vážou k situaci, která nastala v minulosti a která se jako taková již nemůže změnit. Z tohoto důvodu brání zásada právní jistoty uplatnění nové přísnější právní úpravy na situaci, jež nastala za platnosti dřívější příznivější právní úpravy, neboť se dotyčná osoba může ve vztahu k dřívější právní úpravě dovolávat legitimního očekávání (viz v tomto smyslu rozsudek *Beemsterboer Coldstore Services*, bod 25 výše, bod 24).
- 40 Pokud jde o napadené nařízení, kterým se provádí odpočty od některých kvót přidělených na rok 2010 z důvodu překročení v předchozích letech, je třeba podotknout, že Komise tím, že uvedené nařízení založila na článku 105 nařízení č. 1224/2009, použitelného ode dne 1. ledna 2010, uplatnila novou právní úpravu na skutkovou situaci, která nastala za platnosti dřívější právní úpravy.
- 41 Je tedy třeba posoudit, zda Komise na tato překročení uplatnila méně příznivou právní úpravu, než byla právní úprava platná v okamžiku, kdy k těmto překročením došlo.
- 42 V této souvislosti je třeba zaprvé uvést, že koeficienty pro výpočet odpočtů stanovené v čl. 105 odst. 2 nařízení č. 1224/2009 jsou méně příznivé než koeficienty stanovené v článku 5 nařízení č. 847/96. Jak však vyplývá bodu 8 odůvodnění napadeného nařízení, Komise tyto méně příznivé koeficienty neuplatnila. V tomto ohledu tedy Komise provedla takový výklad článku 105 nařízení č. 1224/2009, který zajišťuje dodržení zásady právní jistoty (viz bod 34 výše).
- 43 Zadruhé je třeba přezkoumat výtku Španělského království, podle níž Komise v napadeném nařízení provedla odpočty od daných kvót nejen z důvodu překročení kvót, k nimž došlo během předchozího roku, ale i z důvodu překročení kvót, k nimž došlo během dřívějšího roku, přestože toto nebylo možné podle právní úpravy předcházející článku 105 nařízení č. 1224/2009, která dovolovala provést odpočty pouze z důvodu překročení, k nimž došlo v předchozím roce.
- 44 V tomto ohledu je třeba připomenout, že posledním ustanovením platným před nabytím účinnosti článku 105 nařízení č. 1224/2009 byl čl. 23 odst. 4 nařízení č. 2371/2002.
- 45 Podle znění posledně zmíněného ustanovení přitom „Komise [...] provede odpočty od budoucích rybolovných práv“. Toto ustanovení tedy Komisi dovoluje, zjistí-li překročení kvót na daný rok, provést odpočty nejen od kvót přidělených na následující rok, ale i od kvót přidělených na pozdější roky, pokud ne všechny odpočty odůvodněné překročením kvót na daný rok mohly být zohledněny v rámci odpočtů od kvót přidělených na následující rok.
- 46 Tento výklad čl. 23 odst. 4 nařízení č. 2371/2002 je potvrzen teleologickými důvody. Jak vyplývá z bodů 3 a 4 odůvodnění uvedeného nařízení, cílem tohoto nařízení je zejména zachování a řízení živých vodních zdrojů a udržitelné využívání těchto zdrojů. Tyto cíle splňuje pouze přístup, jenž umožňuje provést veškeré odpočty odůvodněné překročeními, k nimž došlo v předcházejících letech.
- 47 Kromě toho pouze takovýto výklad čl. 23 odst. 4 nařízení č. 2371/2002 umožňuje dodržet zásadu zákazu diskriminace. Pokud by se odpočty mohly provádět pouze od kvót přidělených na rok následující překročení, hrozilo by, že členské státy, které své kvóty dodržují, budou diskriminovány oproti členským státům, které kvóty výrazně překračují. V případě, že by překročení kvót přidělených na daný rok odůvodňovala odpočty, jejichž výše přesahuje výši kvót přidělených na následující rok, by totiž platilo, že čím vyšší je nadměrný rybolov, tím je větší výhoda plynoucí z překročení kvót. Nelze však připustit, aby členský stát těžil z jednání, které nejen že je v rozporu s cíli zachování a řízení živých vodních zdrojů a udržitelného využívání těchto zdrojů, ale též představuje nekalé jednání vůči členským státům, které své kvóty dodržují.

- 48 V této souvislosti Španělské království namítá, že ustanovením upravujícím odpočty až do použitelnosti nařízení č. 1224/2009 ode dne 1. ledna 2010 nebyl čl. 23 odst. 4 nařízení č. 2371/2002, nýbrž článek 5 nařízení č. 847/96, a že posledně zmíněný článek umožňuje provést odpočty pouze od kvóty „přidělené [...] pro následující rok“. Podle tohoto ustanovení Komise nemohla provést odpočty od kvót přidělených pro pozdější rok, než je rok bezprostředně následující daná překročení.
- 49 I za předpokladu, že by se článek 5 nařízení č. 847/96 měl vykládat tímto způsobem, který by sotva byl v souladu se zásadou rovného zacházení (viz bod 47 výše), a že by tedy existoval rozpor mezi tímto článkem a čl. 23 odst. 4 nařízení č. 2371/2002, by však mělo přednost řešení zvolené v čl. 23 odst. 4 nařízení č. 2371/2002, a nikoli řešení zvolené v článku 5 nařízení č. 847/96.
- 50 Je totiž třeba připomenout časový sled, v němž byla tato ustanovení přijata. Nejprve Rada přijala nařízení č. 2847/93, jehož čl. 23 odst. 1 stanoví, že překročil-li členský stát svoji kvótu, přistoupí Komise k provedení odpočtů z kvót, s nimiž tento členský stát nakládá. Dále specifikovala úpravu odpočtů od kvót v článku 5 nařízení č. 847/96. Nakonec přijala nařízení č. 2371/2002. Článek 23 odst. 4 nařízení č. 2371/2002 je tudíž pozdějším ustanovením než článek 5 nařízení č. 847/96.
- 51 Vzhledem k neexistenci zvláštního pravidla upravujícího vztah mezi čl. 23 odst. 4 nařízení č. 2371/2002 a článkem 5 nařízení č. 847/96 je třeba uplatnit obecné pravidlo, podle něhož má pozdější zákon přednost před dřívějším. Proto pokud by existoval rozpor mezi čl. 23 odst. 4 nařízení č. 2371/2002 a článkem 5 nařízení č. 847/96, platil by čl. 23 odst. 4 nařízení č. 2371/2002. Tento přístup je navíc v souladu s bodem 19 odůvodnění nařízení č. 2371/2002, podle něhož je cílem tohoto nařízení převzít a posílit hlavní ustanovení, kterými se řídí kontrola, inspekce a vynucování pravidel společné rybářské politiky, obsažená v nařízení č. 2847/93.
- 52 Na rozdíl od toho, co tvrdí Španělské království, není tento závěr zpochybněn bodem 19 odůvodnění nařízení č. 2371/2002, podle něhož nařízení č. 2847/93 musí zůstat v platnosti do té doby, než budou přijata všechna nezbytná prováděcí pravidla. Španělské království z toho vyvozuje, že vzhledem k neexistenci prováděcích pravidel nebyl čl. 23 odst. 4 nařízení č. 2371/2002 použitelný.
- 53 I za předpokladu, že by se tento bod odůvodnění nevztahoval pouze na ustanovení nařízení č. 2847/93, ale i na ustanovení nařízení č. 847/96, nelze z toho vyvodit, že čl. 23 odst. 4 nařízení č. 2371/2002 nebyl použitelný od okamžiku jeho nabytí účinnosti. Tento bod odůvodnění se totiž týká pouze situací, kdy je v případě, že ustanovení nařízení č. 2371/2002 nejsou dostatečně konkrétní, třeba nadále uplatňovat ustanovení dřívější právní úpravy až do přijetí nezbytných prováděcích pravidel. Tento bod odůvodnění má tedy zabránit právnímu vakuu.
- 54 V případě čl. 23 odst. 4 nařízení č. 2371/2002 však riziko takového právního vakua neexistuje.
- 55 V rozsahu, v němž z tohoto ustanovení vyplývá, že překročení kvót během daného roku může odůvodnit odpočty od kvót nejen v následujícím roce, ale též v pozdějších letech, bylo uvedené ustanovení dostatečně konkrétní. Nebylo tedy nutné přijmout v tomto ohledu žádná prováděcí pravidla.
- 56 Pokud jde o koeficienty pro výpočet odpočtů, je sice pravda, že čl. 23 odst. 4 nařízení č. 2371/2002 tyto koeficienty nestanoví. Avšak ani v tomto ohledu nebylo nutné přijmout prováděcí pravidla. Vzhledem k tomu, že čl. 23 odst. 4 nařízení č. 2371/2002 nestanoví nová pravidla pro výpočet odpočtů, nezpochybnilo totiž toto ustanovení zvláštní pravidla týkající se koeficientů stanovená v článku 5 nařízení č. 847/96. Článek 23 odst. 4 se tudíž v tomto ohledu neodchýlil od článku 5 nařízení č. 847/96. Článek 23 odst. 4 nařízení č. 2371/2002, ve spojení se zvláštními pravidly pro koeficienty stanovenými v článku 5 nařízení č. 847/96, byl tedy natolik konkrétní, aby se uplatnil bez předchozího přijetí prováděcích pravidel.

- 57 Tento přístup k výkladu vztahu mezi těmito dvěma ustanoveními je podpořen i článkem 121 nařízení č. 1224/2009, z něhož vyplývá, že článek 5 nařízení č. 847/96 byl zrušen až v okamžiku, kdy se článek 105 nařízení č. 1224/2009, který obsahuje novou právní úpravu koeficientů, stal použitelným.
- 58 Námitku založenou na bodu 19 odůvodnění nařízení č. 2371/2002 je tudíž třeba zamítnout. Kromě toho z předchozích poznámek vyplývá, že pokud jde o časová omezení odpočtů, na rozdíl od toho, co tvrdí Španělské království, nelze článek 5 nařízení č. 847/96 považovat za *lex specialis* ve vztahu k čl. 23 odst. 4 nařízení č. 2371/2002.
- 59 Konečně je třeba posoudit argument uplatněný Španělským královstvím, že z existence nařízení Rady (ES) č. 338/2008 ze dne 14. dubna 2008, kterým se upravují kvóty přidělené Polsku pro lov tresky obecné v Baltském moři (subdivize 25–32, vody ES) na období od roku 2008 do roku 2011 (Úř. věst. L 107, s. 1), a nařízení Komise (ES) č. 635/2008 ze dne 3. července 2008, kterým se upravují kvóty přidělené Polsku pro lov tresky obecné v Baltském moři (subdivize 25–32, vody ES) na období od roku 2008 do roku 2011 podle nařízení č. 338/2008 (Úř. věst. L 176, s. 8), lze vyvodit, že podle právní úpravy platné před vstupem v platnost nařízení č. 1224/2009 nebyla Komise oprávněna provést odpočty od kvót přidělených na pozdější rok, než je rok následující překročení.
- 60 Jak vyplývá z bodu 3 odůvodnění nařízení č. 338/2008, toto nařízení se týká situace, kdy Komise v červenci 2007 zjistila, že množství tresky odlovené plavidly plujícími pod vlajkou Polska bylo třikrát vyšší než množství, které Polsko původně nahlásilo, a že se jednalo o velmi výrazné překročení kvóty přidělené tomuto členskému státu. Dále z bodů 9 a 10 odůvodnění tohoto nařízení vyplývá, že v této situaci se Rada rozhodla odchýlit se od pravidla stanoveného v článku 5 nařízení č. 847/96 a umožnit odpočet z kvóty v průběhu období čtyř let.
- 61 Na rozdíl od toho, co tvrdí Španělské království, však z výše uvedených bodů odůvodnění nelze vyvodit, že právní úprava předcházející článku 105 nařízení č. 1224/2009 neumožňovala provést odpočty od kvót vztahujících se k pozdějšímu roku, než je rok následující překročení. Je zejména nutno zdůraznit, že bod 10 odůvodnění nařízení č. 338/2008, podle něhož bylo nutno se od výše uvedeného pravidla odchýlit, aby bylo možné omezit socioekonomické důsledky odpočtů „zejména v prvním roce“, odporuje takovému výkladu. Jak jasně vyplývá z tohoto bodu odůvodnění, unijní zákonodárce měl za to, že podle právní úpravy předcházející článku 105 nařízení č. 1224/2009 mohlo překročení kvót během daného roku vést k odpočtům od kvót přidělených nejen pro následující rok, ale i pro pozdější léta. Odchylka zavedená nařízením č. 338/2008 se tedy netýká tohoto aspektu.
- 62 Odchylka zmíněná ve výše uvedených bodech 9 a 10 odůvodnění se tedy vztahuje k jinému aspektu. Jak vyplývá z bodu 10 odůvodnění nařízení č. 338/2008, Rada chtěla zabránit tomu, aby odpočty měly socioekonomické důsledky, jež považovala za nepřiměřené. Odchylka se tedy týká maximální výše odpočtů, které lze ročně provést. Toto nařízení v tomto ohledu stanoví rozvržení odpočtů do několika let.
- 63 Námitku založenou na existenci nařízení č. 338/2008 je tudíž třeba zamítnout.
- 64 Na závěr je třeba konstatovat, že Komise byla již podle právní úpravy předcházející článku 105 nařízení č. 1224/2009 oprávněna provést odpočty od kvót přidělených pro daný rok z důvodu překročení nejen kvót za předchozí rok, ale i kvót vztahujících se k dřívějším letům před tímto rokem.
- 65 Výtka vycházející z porušení zásady právní jistoty proto musí být odmítnuta, aniž je nutno zkoumat, zda Komise v napadeném nařízení provedla odpočty nejen z důvodu překročení kvót přidělených na předchozí rok, ale i z důvodu překročení kvót přidělených pro rok předcházející tomuto roku.

K zásadě legality trestů

- 66 Pokud jde o zásadu legality trestů, je třeba připomenout, že tato zásada vyžaduje, aby každá sankce, přestože nemá represivní povahu, spočívala na jasném a jednoznačném právním základě (rozsudky Soudního dvora ze dne 25. září 1984, Könecke, 117/83, Recueil, s. 3291, bod 11, a ze dne 11. července 2002, Käserei Champignon Hofmeister, C-210/00, Recueil, s. I-6453, bod 52).
- 67 V této souvislosti je předně třeba uvést, že článek 105 nařízení č. 1224/2009 tvoří jasný a jednoznačný právní základ, který Komisi umožňuje provést odpočty od kvót přidělených na daný rok z důvodu překročení kvót, k nimž došlo nejen během předchozího roku, ale též během dřívějších let.
- 68 Avšak vzhledem k tomu, že zásada právní jistoty v zásadě brání tomu, aby Komise uplatnila novou méně příznivou právní úpravu na situaci, jež nastala za platnosti dřívější příznivější právní úpravy, je třeba posoudit též otázku, zda zásada legality trestů dovoluje Komisi provést takovéto odpočty na základě právní úpravy předcházející článku 105 nařízení č. 1224/2009.
- 69 V této souvislosti je nejprve třeba posoudit, zda se zásada legality trestů vztahuje na takové odpočty, jako jsou odpočty stanovené v čl. 23 odst. 4 nařízení č. 2371/2002 a v článku 5 nařízení č. 847/96. Je tedy třeba posoudit otázku, zda tyto odpočty jsou represivními opatřeními ve smyslu uvedené zásady.
- 70 Na úvod je třeba připomenout, že systém rybolovných kvót sleduje cíl spočívající v zajištění zachování a udržitelného využívání rybolovných zdrojů. Odpočty od kvót slouží k zajištění dodržování kvót, a mají tudíž tentýž cíl. Jak však správně uvádí Španělské království, pouhá skutečnost, že odpočty mají takovýto cíl, neumožňuje vyloučit, že se jedná o sankce ve smyslu výše uvedené zásady, neboť tyto cíle mohou sledovat i represivní opatření.
- 71 Je však třeba připomenout, že opatření, které pouze stanoví náhradu za vzniklou škodu, a které tedy pouze obnovuje původní stav, není represivním opatřením ve smyslu legality sankcí (obdobně viz rozsudky Soudního dvora ze dne 14. prosince 2000, Emsland-Stärke, C-110/99, Recueil, s. I-11569, bod 56, a ze dne 21. února 2006, Halifax a další, C-255/02, Sb. rozh. s. I-1609, bod 93). Je proto třeba přezkoumat, zda odpočty stanovené v čl. 23 odst. 4 nařízení č. 2371/2002 a v článku 5 nařízení č. 847/96 pouze kompenzují škodu vzniklou překročením kvót, nebo zda zahrnují prvky jdoucí nad rámec tohoto cíle.
- 72 Článek 23 odst. 4 nařízení č. 2371/2002 a čl. 5 odst. 1 nařízení č. 847/96 se omezují na stanovení odpočtů, které pouze kompenzují překročení kvót, a nestanoví tudíž sankci, tj. opatření jdoucí nad rámec této kompenzace.
- 73 Španělské království uplatňuje v této souvislosti argument, že odpočty nejsou opatřeními, která by vykazovala přímou souvislost se zachováním a udržitelným využíváním rybolovných zdrojů, neboť Komise provádí odpočty, i když se prokáže, že na unijní úrovni nebyly celkové přípustné odlovy dané populace překročeny. Jedná se proto o opatření sankcionující jednání určitého členského státu, a tudíž o opatření represivní.
- 74 Tento argument není přesvědčivý. Na úvod je třeba připomenout, že systém rybolovných kvót stanoví decentralizovaný kontrolní systém, v rámci něhož přísluší členským státům dohlížet na to, aby kvóty, které jim byly přiděleny, nebyly překročeny. Přístup spočívající v tom, že by se odpočty od kvót členských států prováděly pouze při splnění dvou podmínek, a to zaprvé pokud členský stát překročil své kvóty a zadruhé pokud byly na unijní úrovni překročeny celkové přípustné odlovy, by mohl zpochybnit samotnou účinnost systému kvót. Takovýto přístup by totiž členským státům umožnil odůvodnit překročení jejich kvót tím, že by se *a posteriori* dovolávaly skutečnosti, že celkové přípustné odlovy na unijní úrovni nebyly překročeny. Takovýto přístup by mohl členské státy nabádat k tomu, aby neprováděly přísnou kontrolu kvót, které jim byly přiděleny, neboť by překročení těchto kvót mohlo případně zůstat bez následku. To by zvýšilo riziko, že by následně byly překročeny i celkové

přípustné odlovy na unijní úrovni. Kromě toho je třeba připomenout, že překročení jeho kvót přináší členskému státu neoprávněnou výhodu. Odpočty tudíž mají kompenzační účinek i ve vztahu k členským státům, které své kvóty dodržely. V této souvislosti je třeba připomenout, že členské státy mají možnost překročit kvótu, pokud si před vyčerpáním kvóty pro příslušnou populaci dojednájí výměnu kvót s jiným členským státem (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 20. března 1990, Komise v. Francie, C-62/89, Recueil, s. I-925, bod 20). Španělské království si tedy mohlo dojednat takovou výměnu, což by mu bývalo umožnilo překročit původní kvótu, aniž by se zvýšilo riziko, že celkové přípustné odlovy na unijní úrovni budou překročeny, a aniž by získalo neoprávněnou výhodu oproti členským státům, které své kvóty dodržely.

- 75 Nezhlednění celkových odlovů na unijní úrovni je tedy prvkem vyplývajícím z povahy a struktury systému, který jednak přiděluje individuální kvóty pro každý členský stát a jednak stanoví decentralizovaný kontrolní systém. Na rozdíl od toho, co tvrdí Španělské království, z toho nelze vyvodit, že odpočty nemají přímou souvislost se zachováním a udržitelným využíváním rybolovných zdrojů. Z toho plyne, že navzdory skutečnosti, že Komise provádí odpočty od kvót, aniž zohledňuje, zda byly překročeny celkové přípustné odlovy na unijní úrovni, tyto odpočty představují kompenzační opatření, a nikoli sankci.
- 76 Pokud jde o čl. 23 odst. 4 nařízení č. 2371/2002 a čl. 5 odst. 2 nařízení č. 847/96, je sice pravda, že tyto články stanoví násobící koeficienty pro výpočet odpočtů. Tyto násobící koeficienty však nemohou být považovány za sankce jdoucí nad rámec cíle kompenzace. Jak správně podotkla Komise, tyto koeficienty mají zajistit plnou nápravu škody způsobené překročením kvót. Nadměrný rybolov má totiž negativní vliv na reprodukční schopnost dané populace, což může zpomalit její obnovu a způsobit její úbytek.
- 77 Na rozdíl od toho, co tvrdí Španělské království, tuto úvahu nelze zpochybnit tím, že se koeficienty uplatní na překročení kvót vztahujících se k populacím, na které se nevztahují opatření k jejich obnově. Je totiž třeba připomenout, že se plány na obnovu populace týkají populací, které se nacházejí pod bezpečnými biologickými limity, a jejich cílem je umožnit těmto populacím znovu těchto limitů dosáhnout. Naproti tomu odpočty od kvót sledují cíl zachování a udržitelného využívání rybolovných zdrojů. Jejich účelem je tedy zajistit, aby se populace pohybovaly v rámci bezpečných biologických limitů. Z toho plyne, že překročení kvót může samo o sobě odůvodnit odpočty, jejichž cílem je plně napravit škodu způsobenou překročením kvót.
- 78 Odpočty stanovené v čl. 23 odst. 4 nařízení č. 2371/2002 a v článku 5 nařízení č. 847/96 tedy nepředstavují sankce, a tudíž nepodléhají zásadě legality trestů.
- 79 Na rozdíl od toho, co tvrdí Španělské království, tento závěr není zpochybněn osmým bodem odůvodnění nařízení č. 847/96. Tento bod odůvodnění sice zmiňuje cíl odpočtů, a sice „uložit sankce“ za překročení kvót. Z toho však nelze vyvodit, že unijní zákonodárce měl za to, že se jedná o sankce represivní. Takovému výkladu tohoto bodu odůvodnění odporuje zejména bod 43 odůvodnění nařízení č. 1224/2009. Přestože toto pozdější nařízení stanoví přísnější právní úpravu koeficientů, než je úprava obsažená v článku 5 nařízení č. 847/96, z bodu 43 jeho odůvodnění vyplývá, že cílem odpočtů je napravit škody způsobené dotčeným rybolovným zdrojům a jiným členským státům a obnovit předešlý stav. Povaha odpočtů od kvót každopádně nemůže záviset na obsahu osmého bodu odůvodnění nařízení č. 847/96, ale musí být posuzována na základě objektivních kritérií uvedených výše v bodech 71 až 78.
- 80 Dále i za předpokladu, že by se na odpočty stanovené v čl. 23 odst. 4 nařízení č. 2371/2002 a v článku 5 nařízení č. 847/96 vztahovala zásada legality trestů, bylo by nutno konstatovat, že tato zásada nebrání tomu, aby se Komise opřela o tato ustanovení za účelem provedení odpočtů od kvót přidělených pro daný rok z důvodu překročení kvót, k nimž došlo nejen během předchozího roku, ale i během dřívějších let.

- 81 Článek 23 odst. 4 nařízení č. 2371/2002 a článek 5 nařízení č. 847/96 totiž nejen že tvoří právní základ pro takovéto odpočty, ale jsou i dostatečně jasné a přesné. Jak bylo uvedeno v bodech 43 až 64 výše, ze znění těchto ustanovení ve vzájemném spojení lze pochopit, že nejpozději od nabytí účinnosti čl. 23 odst. 4 nařízení č. 2371/2002 byla Komise v případě překročení kvót během daného roku oprávněna provést odpočty nejen od kvót přidělených na následující rok, ale i od kvót přidělených na pozdější léta. Vzhledem ke znění čl. 23 odst. 4 nařízení č. 2371/2002 a ke skutečnosti, že pouze tento výklad lze považovat za souladný se zásadou zákazu diskriminace a s cíli sledovanými tímto nařízením, se Španělské království nemohlo v tomto ohledu odvolávat na důvodnou pochybnost.
- 82 Toto zjištění není zpochybněno tím, že během období od roku 2004 do roku 2008 Komise prováděla odpočty pouze od kvót přidělených na rok následující překročení (viz bod 9 výše). Jasnost a jednoznačnost právního základu totiž musí být posuzována na základě objektivních kritérií, a tedy nezávisí na výkladu Komise.
- 83 Výtka vycházející z porušení zásady legality trestů tudíž musí být rovněž odmítnuta jako neopodstatněná.
- 84 Druhý žalobní důvod je tudíž třeba zamítnout v plném rozsahu.

Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady zákazu zpětné účinnosti méně příznivých represivních opatření

- 85 V rámci třetího žalobního důvodu Španělské království Komisi vytýká, že porušila zásadu zákazu zpětné účinnosti méně příznivých represivních opatření tím, že uplatnila přísnější právní úpravu obsaženou v článku 105 nařízení č. 1224/2009 na situaci nastalou za platnosti dřívější právní úpravy.
- 86 Tento žalobní důvod musí být též zamítnut. Zaprvé z bodů 70 až 79 výše vyplývá, že odpočty od kvót nemají represivní povahu. Zadruhé je třeba připomenout, že jak bylo uvedeno výše v bodech 37 až 65, Komise neuplatnila přísnější právní úpravu, než je právní úprava předcházející článku 105 nařízení č. 1224/2009.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nemožnosti ponechat Komisi volbu použitelného právního základu

- 87 V rámci čtvrtého žalobního důvodu Španělské království v podstatě tvrdí, že Komisi nemůže být dovoleno zvolit ustanovení, na kterém založí takový právní akt, jako je napadené nařízení. Za účelem vyloučení takovéto volby je podle Španělského království třeba neuplatnit článek 105 nařízení č. 1224/2009 na překročení kvót, k nimž došlo před 1. lednem 2010.
- 88 Tento žalobní důvod není opodstatněný.
- 89 Jak bylo uvedeno výše v bodech 27 až 33, Komise neměla možnost volby právního základu k přijetí napadeného nařízení. Článek 105 nařízení č. 1224/2009 byl totiž jediným ustanovením, na kterém mohla založit nařízení, kterým se provádí odpočty od kvót na rok 2010.
- 90 V této souvislosti je též třeba připomenout, že Komise nemá, na rozdíl od svého tvrzení, možnost volby ohledně příhodnosti použití či nepoužití článku 105 nařízení č. 1224/2009. Je v zásadě povinna uplatnit pravidla stanovená v tomto článku. Pouze v případě, kdy to ukládají zásady primárního práva, jako je zásada právní jistoty, musí Komise toto ustanovení vyložit restriktivně s cílem zajistit dodržení uvedeného práva.
- 91 Čtvrtý žalobní důvod tudíž musí být rovněž zamítnut, a v důsledku toho musí být žaloba zamítnuta v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 92 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 93 Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a Španělské království nemělo ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedenému uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (třetí senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Czúcz

Labucka

Gratsias

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 21. listopadu 2012.

Podpisy.